

Lovforslag, som vare nødvendige for at bringe Landets Forsvarsvæsen saavel til Lands som til Bands paa en betryggende Fod. Jeg skal nu som min Opfattelse udtale, at den Styrke, som det høitæredede Ministerium maaatte finde i at lade Landets Forsvarstilstand — jeg siger ikke Armeens, men Landets Forsvarstilstand — forblive i den — ja, jeg vil nødig bruge et for stærkt Udtryk — yderst mangelfulde Tilstand, hvori den er for Dieblirket — den Styrke, som Ministeriet skulde hente deraf, anser jeg for saare lidet værd, og jeg skal tilføje som min Overbevisning — det er maasse en Følelsesag — at det Ministerium, der faldt paa Spørgsmaalet om Tilveiebringelse af en fornuftig Ordning i saa Henseende, vilde falde blødt, vilde falde med større Hæder, end om det stod ved at give efter for Strømninger, som efterhaanden bragte Landet med Hensyn til dets Forsvarstilstand hen til en Stilling, hvor det maatte staa usikkert og vakkende for et hvilket som helst mindre, politisk Vindpust. Jeg har næret den Tillid til den nuværende høitagtede Regjering, at den ikke vil gaa denne Vej, og jeg har jo faaet Bekræftelse paa min Forventning i saa Henseende i de Udtalelser, som faldt fra den høitæredede Forsvarsminister. Jeg skal takke ham derfor og udtale min Glæde derved, og jeg vil tilføje, at denne Glæde er dobbelt, fordi man af den ærede Ministers Foredrag hørte, at han var saa gjennemtrængt af Overbevisningen om det Rigtige, om det Fornuftige, det Gode og det Hensigtsmæssige i de Forslag, han vilde forelægge, at han ikke alene var overbevist om at ville finde Tilslutning hos os, hos hvem han af særlige Grunde kunde vente Imødekommen, men at endogsaa Tilslutningen vilde blive saa stor, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) med Beredvillighed vilde lufte sin jo ellers ikke for Forsvarsvæsenet meget gavmilde Haand op. Der er i Øvrigt kun en eneste Bemærkning i den ærede Ministers Foredrag, som jeg kunde ønske at knytte et Par Ord til. Det var maasse blot en ren tilfældig Sammenstilling af Ord, som et Dieblit vakte Betænkelighed hos mig. Den ærede Minister sagde nemlig, at det var hans Mgt at forelægge disse organiske Revisionslove og derpaa — saaledes faldt Ordene, jeg hørte meget skarpt efter — at indbringe Forslagene til de nødvendige Foretagender, som maatte ske for at bringe Landets Forsvarstilstand i en betryggende Stilling. Saafremt det ikke er en Tilfældighed med Sammenstillingen af Ordene i Foredraget, men der skulde ligge en Betydning deri, skal jeg kun som mit Ønske tillade mig at fremhæve, at dersom der er nogle af Forslagene, der skulde komme først, det da maatte være dem, der ere nævnte sidst af den høitagtede Minister. Thi det, som det synes mig, at det kommer an paa for Nationen og dens Repræsentanter, er at faae at vide, hvad Regjeringen har besluttet, hvad der er

Regjeringens Tanke med Hensyn til Forsvaret, og hvad dette koster, ikke i Stumper og Stykker, men hvad den hele Plan koster, og først bagefter, naar dette Spørgsmaal er drøftet, og man har set, at man kan overkomme det, mener jeg, at det er Tidten til at spørge, hvorledes Revisionen skal foregaa i Denhold dertil; thi det er min Overbevisning, at vi bør indrette vor Hær ikke fortrinsvis efter Forbilleder hentede fra andre større Nationer, men saaledes, at der findes det, — og hvoften mere eller mindre end det —, som er nødvendigt til at gjennemføre et fornuftigt, ikke paa stort Saab om Alliancer, men hovedsagelig paa vor egen Forsvarskraft grundet, og paa Grundlag af en defensiv Politikk hvilende System.

S. Madsen: Naar jeg har begjært Ordet, da skal det være langt fra mig at komme ind paa nogen af de i det forelagte Budget opførte Enkeltheder; thi som nys valgt Medlem, der ikke tidligere har havt Sæde her i Thinget, er det langtfra, at jeg tiltror mig den fornødne Indsigt dertil. Naar jeg desuagtet har forlangt Ordet, er det foranlediget ved en Udtalelse af den høitæredede Finantsminister under Mødet iforgaars, en Udtalelse, der vel nærmest fremkom som Følge af Bemærkninger af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) angaaende en Indkomstskat paa Formue og Indtægt, væsentlig beregnet paa en Lettelse i de saftatte Toldsatser. Den høitæredede Finantsminister svarede dertil blandt Andet, at han ansaa en saadan Skat for uheldig, fordi den ikke kunde lade sig beregne. Jeg er imidlertid ikke enig med den høitæredede Minister i saa Henseende, thi jeg ser ikke, hvilken væsentlig Forskjel der kan være mellem Beregningsmaaden for en saadan Indkomstskat som den, det ærede Medlem omtalte, og en Skat, indtæren ved Told, idet de dog begge ere afhængige af Tidsforholdene. Den høitæredede Minister gik ogsaa videre og sagde, at en saadan Skat vilde fremme hele den store Middelftand bort fra nyttige Reformer. Jeg tror ikke, jeg kan forsvare for den Kreds, jeg repræsenterer, at lade en saadan Ytring staa umodfagt, thi jeg antager, at det vil være en væsentlig Støtte for det eventuelle Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat, at høre de Meninger, der gøre sig gjældende i Henseende til dette Punkt trindt omkring i Landet. Jeg er, tværtimod den høitæredede Minister, overbevist om, at en saadan Skat som den af det meget ærede Medlem foreslaaede, væsentlig for at lette Tolden paa de nødvendige Gjenstande eller paa de Gjenstande, som vi vel snart ere blevne enige om at anse for Nødvendighedsartikler, vil blive hilset med Glæde af den store Middelftand; og jeg tror sikkert at kunne begrunde dette i den Billigheds- og Nødvendighedsfølelse, som den store Middelftand endnu Gud være lovet, nærer overfor de mindre bemiddede Klasser. Jeg vil derfor paa det Indstændigste bede Thinget nøie at overveje, om en saadan